

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 3. srpna 2011 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Burianové a soudců JUDr. Dušana Pašky a JUDr. Jany Lemfeldové v trestní věci obžalovaného **Milana B.**, rozeného Ba., nar. xxx, po příkázání trestní věci **Nejvyšším soudem ČR k doplnění neúplného výroku o trestu z rozsudku sp.zn. 9To 151/2010 Městského soudu v Praze ze dne 20.4.2010, jímž bylo rozhodnuto o odvolání obžalovaného Milana B. proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 1.2.2010, sp.zn. 1T 79/2009, podle §265l odst.2 tr.ř., a rozhodl t a k t o :**

Podle § 265s odst. 1 tr.ř. za použití §265l odst.2 tr.ř se **doplňuje** rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20.4.2010, sp.zn.9 To 151/2010, **takto :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek **zrušuje** pouze ve výrocích o trestu a náhradě škody.

Podle § 259 odst. 3 tr.ř. se **znovu** rozhoduje tak, že se obžalovanému Milanu B. při nezměněném výroku o vině tr. činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr.zák. ve znění účinném do 31.12.2009

u k l á d á

podle § 250 odst. 3 tr. zák. a za sbíhající se trestné činy zpronevěry podle § 248 odst. 1,2 tr. zák. z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.1.2006, sp. zn. 2 T 244/2005, podvodu podle §250 odst. 1,3 tr.zák. z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31.3.2008, sp. zn. 3 T 36/2007, a podvodu podle § 250 odst. 1,3

tr.zák. z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28.7.2009, sp. zn. 44 T 91/2006,
za použití § 35 odst. 2 tr. zák. ve znění účinném do 31.12.2009 **s o u h r n n ý**
trest odnětí svobody v trvání **6 (šesti) roků**.

Současně se **zrušují** výroky o trestech z rozsudků Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28.7.2009, sp.zn. 44T 91/2006, Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31.3.2008, sp.zn. 3 T 36/2007, a Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.1.2006, sp. zn.2 T 244/2005, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 39a odst. 1 písm. c) tr. zák. ve znění účinném do 31.12.2009 se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Milan B. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. a byl odsouzen podle § 250 odst. 3 tr. zák. za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku OS pro Prahu 1 ze dne 28.7.2009, sp. zn. 43T 91/2006. Podle § 56 odst.2 písm.c) tr.zákoníku byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou.

Podle §228 odst.1 tr.ř. byla stanovena povinnost obžalovaného uhradit poškozenému Jiřímu R., nar. xxx, škodu ve výši 4.330.000,- Kč. Podle § 229 odst.2 tr.ř. byl tento poškozený odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svých obhájců v zákonné lhůtě odvolání.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaných odvolání obžalovaného podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání a rozhodl ve věci rozsudkem ze dne 20.4.2010.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný dovolání, o němž rozhodoval Nejvyšší soud ČR dne 13.4.2011. Neuznal žádný z dovolacích důvodů, které obžalovaný ve svém dovolání uvedl s výjimkou toho, že výrok o trestu je neúplný a je třeba jej doplnit zrušením všech předcházejících výroků o trestu z rozsudků, k nimž byl uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze ukládán souhrnný trest.

Odvolací soud rozhodl podle příkazu Nejvyššího soudu ČR tím způsobem, že zopakoval pro srozumitelnost celý výrok z rozsudku ze dne 20.4.2010 a doplnil jej podle příkazu Nejvyššího soudu ČR. Ke svým závěrům vysvětluje, že rozhodoval o odvolání obžalovaného již dne 20.4.2010 a ukládal souhrnný trest podle soudní praxe trvající před tímto odvolacím soudem desítky let, kdy Nejvyšší soud ČR, který poukázal na Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR, zřejmě přehlédl, že bylo vydáno až dne 10.6.2010, tedy po vynesení předmětného rozsudku. Od doby vydání tohoto stanoviska, které změnilo soudní praxi, pochopitelně odvolací soud rozhoduje podle něj. Respektoval však předmětné rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR

a rozhodl zcela v jeho intencích. Jestliže soud ukládá pachateli souhrnný trest, který mu byl uložen již dřívějším rozsudkem za některé sbíhající se trestné činy, je třeba vyslovit zrušení výroků o trestech obsažených ve všech dřívějších rozsudcích, jimiž byly uloženy tresty za ostatní trestné činy spáchané v souběhu. Tím doplnil svůj rozsudek ze dne 20.4.2010, kdy pouze zdůrazňuje, že souhrmnost trestů ukládaných obžalovanému za rozhodné období byla popsána přesně na straně 7 jeho rozhodnutí.

Jiného doplnění však nebylo třeba, proto bylo rozhodnuto, jak je z výroku doplňujícího rozsudku odvolacího soudu patrné.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **dovolání**. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného. Obviněný může podat dovolání pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Může tak učinit pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ust. § 265f tr.ř.

V Praze dne 3. srpna 2011

JUDr. Eva Burianová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Rajčová